

Sygn. akt III CSK 199/20

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku W. Ł.
przy uczestnictwie J. M. i A. M.
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 maja 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 14 listopada 2019 r., sygn. akt I Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Niniejsza sprawa odnosi się do roszczenia o stwierdzenie nabycia własności przez zasiedzenie. Istota argumentacji sformułowanej w skardze kasacyjnej odnosi się do stwierdzenia, czy w konkretnych okolicznościach faktycznych sprawy doszło do spełnienia przesłanek zasiedzenia. W konsekwencji, kwestie podnoszone w skardze mają silnie sytuacyjny charakter nie i nie wiążą się bezpośrednio z koniecznością rozstrzygnięcia wątpliwości prawnych (interpretacyjnych). Przemawia to przeciwko stwierdzeniu, by w sprawie doszło do spełnienia przesłanki przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 lub 2 k.p.c. Z całą pewnością w sprawie nie została także spełniona przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, na którą powołano się wprost w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania (osobne pismo, k. 159 i n. akt głównych). Dotyczy to zwłaszcza zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., który w skardze kasacyjnej uznano za oczywiście uzasadniony w opisanym wyżej rozumieniu. Sposób oceny dowodów z założenia nie może stanowić przedmiotu kontroli Sądu Najwyższego w postępowaniu kasacyjnym. Skoro więc kwestia ta nie może stać się skutecznie podstawą skargi kasacyjnej, tym bardziej nie mogłaby ona stanowić podstawy jej oczywistej zasadności.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.